[Τοῦ Αἰμιλίου Γκαμποριώ]

ΑΙΣΘΗΜΑΤΙΚΩΤΑΤΟΝ ΚΑΙ ΠΕΡΙΠΕΤΕΙΩΔΕΣ ΑΝΑΓΝΩΣΜΑ

Η ΔΟΛΟΦΟΝΗΜΕΝΗ

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς κληρώσεως πρὸς ἀπονομὴν τῶν βραβείων τοῦ διαγωνισμοῦ τῆς Δολοφονημένης θὰ δημοσιευθοῦν στὸ προσεχὲς φύλλον. Ἡ κλήρωσις ἐγένετο χθὲς τὸ ἀπόγευμα ἀλλὰ τὸ φύλλον εἶχε πέσει ἤδη στὰ πιεστήρια.

(Συνέχεια ἐκ τοῦ προηγουμένου)

Θὰ κάμω γιὰ σένα, ὅτι μπορῶ. Θὰ γνωρίσῃς ἐκεῖ κάτω καὶ τὴν γυναῖκα μου. Ναί, εἶμαι παντρεμένος, μὴ σοῦ φαίνεται περίεργο.

Ἐπῆρα ἕνα ἀληθινὸ ἄγγελο. Εἶμαι εὐτυχισμένος. Τὴν λατρεύω! Κι' αὐτὴ μ' ἀγαπᾶ. Εἶναι λίγο πειὸ μικρὴ ἀπὸ μένα, μὰ αὐτὸ δὲν ἔχει νὰ κάμῃ. Ἐκεῖνο ποὺ ἔχει σημασία, εἶναι τὸ ὅτι εἶναι καλὴ κι' ἀφοσιωμένη. Ζοῦμε στὸ ὑποστατικό μου σὰν στὸν Παράδεισο καὶ στὸν παράδεισό μου αὐτὸν σὲ καλῶ νὰ ἔρθῃς νὰ σὲ φιλοξενήσω. Θὰ ρθῇς λοιπὸν δὲν εἶναι ἔτσι;

Ὁ Τρεμορὲλ δὲν ἀντέτεινε περισσότερο. Ἀφέθηκε νὰ παρασυρθῇ ἀπὸ τὸν Σωβρεζύ. Ἀφοῦ ἡ τύχη τὰ ἔφερνε ἔτσι τὰ πράγματα γιατὶ νὰ ἐπιμένῃ στὴν ἀρχική του ἰδέα;

Ἔτσι ἐγύρισαν στὸ Παρίσι μαζύ. Στὸ ξενοδοχεῖο ὁ Τρεμορὲλ ἐγκατεστάθη σ' ἕνα δωμάτιο πλάϊ στὸν Σωβρεζύ. Ταῖς δύο-τρεῖς αὐτὲς ἡμέρες ὁ κόμης δὲν ἐφάνηκε στὰ κέντρα ποὺ ἐσύχναζε ἄλλοτε ζοῦσε περιορισμένο καὶ περίμενε τὴν ἡμέρα τῆς ἀναχωρήσεως, ἀφημένος στὴ τύχη.

Μετὰ τρεῖς ἡμέρας ὁ Σωβρεζὺ κανόνισε ὅλες του τὶς ὑποθέσεις κι' ἔφυγαν. Δὲν ἄργησαν νὰ φτάσουν στὸ κτῆμα. Ὁ Σωβρεζὺ σύστησε στὴν γυναῖκα του τὸν φίλο του, χωρὶς νὰ τῆς ἀναφέρῃ τίποτε περὶ τῆς συμφορᾶς ποὺ τοῦ εἶχε συμβεῖ καὶ τῆς ἀποπείρας τῆς αὐτοκτονίας. Ἡ κ. Σωβρεζὺ ὑπεδέχθη τὸν κόμητα μὲ καλοσύνην. Ἦταν ἀφοσιωμένη στὸν σύζυγό της καὶ τὸν ἀγαποῦσε...

Ἔτσι ὁ Τρεμορὲλ ἀντὶ ν' αὐτοκτονήσῃ, ἐγκατεστάθη στὸ πλούσιο κτῆμα τοῦ Σωβρεζὺ κι' ἄρχισε νὰ ζῇ μιὰ ζωὴ ἥσυχη καὶ εὐχάριστη, μιὰ ζωὴ ἀργή, χωρὶς ν' ἀσχολεῖται σὲ τίποτε. Ἔτρωγε, ἔπινε, ἐπήγαινε στὸ κυνῆγι, γιὰ νὰ ξεμουδιάζῃ καὶ κοιμόταν.

Τόσο ὁ Σωβρεζὺ ὅσο καὶ ἡ γυναίκα του τοῦ ἐφέροντο μὲ λεπτότητα καὶ καλοσύνη. Ὁ Τρεμορὲλ δὲν ἔκαμνε λόγο περὶ ἀναχωρήσεώς του ἀπὸ τὸ κτῆμα. Εἶχε βρῇ τὴ ζωὴ εὐχάριστη ἐκεῖ πέρα καὶ δὲν ἐσκέπτετο καθόλου τὸ Παρίσι...

Ἐπέρασαν ἔτσι ἡμέρες, ἐπέρασαν ἑβδομάδες, μῆνες. Ἔξαφνα ἐγνώσθη ὅτι, ὁ Τρεμορὲλ πήγαινε τακτικὰ ἔφιππος σ' ἕνα γειτονικὸ χωριό, ἀπ' τὸ ὁποῖο περνοῦσε ἡ ἁμαξοστοιχία τῶν Παρισίων καὶ συναντοῦσε μιὰ γυναῖκα. Ποιὰ ἦταν ἡ γυναῖκα αὐτή; Κανεὶς δὲν τὸ ἐγνώριζε. Κανεὶς δὲν εἶχε δῆ τὸ πρόσωπό της. Ἔφθανε πάντοτε μὲ σκεπασμένο τὸ πρόσωπο, ἔμπαιναν μὲ τὸν Τρεμορὲλ σ' ἕνα πανδοχεῖο, ἔμεναν ἀρκετὴ ὥρα καὶ ξανάφευγε μυστηριωδῶς, ὅπως ἦρθε...

Ὅπως σᾶς εἶπα κανεὶς δὲν εἶχε κατορθώσει ν' ἀνακαλύψῃ ποία ἦτο ἡ ἄγνωστη ἐκείνη κυρία, ποὺ ἐπεσκέπτετο τὸν Τρεμορὲλ κάθε τόσο. Τὸ μυστήριον ὅμως αὐτὸ τὸ ἐπίσκηνσα ἐγώ. Κατόρθωσα νὰ μάθω τὸ ὄνομα τῆς γυναίκας αὐτῆς. Ἦταν ἡ Ζεννῆ Φάνσυ!

Ἦταν ἡ Ζεννῆ ποὺ ἀγαποῦσε ἀκόμη τὸν Τρεμορέλ. Εἶχε μάθει τὸ καταφύγιό του καὶ τὸν ἐπισκέπτετο καὶ δὲν ἐννοοῦσε νὰ ξεκολλήσῃ ἀπὸ αὐτόν...

Ἔξαφνα ὅμως διεκόπησαν αἱ ἐπισκέψεις. Τὶ συνέβη; Γιατὶ ἔγινε αὐτό;..

Ἀπὸ τοῦ σημείου αὐτοῦ κυρίως, ἀρχίζει τὸ δρᾶμα τῆς ἐπαύλεως Σωβρεζύ, τὸ ὁποῖον ἐτελείωσε στὸν πύργον Τρεμορέλ. Φαίνεται λοιπὸν πῶς ὁ κόμης ἔπεισε τὴν Ζεννῆ νὰ διακόψῃ τὰς ἐπισκέψεις της. Ἴσως νὰ τῆς ἔδωκε κανένα σεβαστὸ χρηματικὸ ποσὸν γιὰ νὰ τὴν ἀναγκάσῃ νὰ δεχθῇ, ἴσως νὰ τῆς ὑποσχέθηκε καὶ τίποτε ἄλλο. Ὁπωσδήποτε ὁ κόμης ἀπαλλάχτηκε προσωρινῶς ἀπὸ αὐτήν. Καὶ τὸ ἐπεδίωξε αὐτὸ γιατὶ εἶχε συνδεθῇ ἐρωτικῶς μὲ τὴν κ. Σωβρεζύ!..

Πῶς συνέβη αὐτό; Ὅπως συμβαίνουν ὅλες οἱ συμφορὲς καὶ ὅλα τὰ σχετικὰ οἰκογενειακὰ δράματα. Ἡ Σωβρεζὺ ἀγάπησε τὸν Τρεμορὲλ καὶ αὐτὸς δὲν δυσκολεύτηκε ν' ἀνταποκριθῇ στὸν ἔρωτά της.

Ἡ κ. Σωβρεζύ, τὴν ὁποίαν ὁ ἀγαθὸς καὶ τίμιος Σωβρεζὺ ἐσυμάζεψε ἀπὸ τοὺς δρόμους, λησμόνησε τί χρωστοῦσε στὸν ἄνδρα της, φάνηκε ἀγνώμων, φάνηκε ἀνταξία τῆς ταπεινῆς της καταγωγῆς κι' ἐπρόδωσε τὸν ἀγαθότερον καὶ τὸν πλέον καλόκαρδον τῶν συζύγων!...

Ἡ σύζυγος ἐπρόδωσε τὸν σύζυγον καὶ ὁ Τρεμορὲλ τὸν φίλον του!

Τὴν ἀτιμίαν αὐτὴν ὁ Σωβρεζὺ τὴν ἀγνοοῦσε. Ἄργησε ν' ἀντιληφθῇ τὴν ἀπιστίαν τῆς συζύγου του. Ἔτσι δὲ εἶχαν τὰ πράγματα ταν ἐγύρισε μιὰ μέρα ἀπὸ τὸ κυνῆγι ἄρρωστος. Ἡ ἀρρώστεια του αὐτή, ὅπως γνωρίζετε, ἀπὸ κεῖνα ποὺ εἶπα στὸν ἀνακριτὴ Δομινύ, σὴμερα τὸ πρωΐ, τὸν παρέσυρε στὸν τάφο. Κι' ὅμως δὲν ἦταν σοβαρὰ ἀσθένεια. Ἕνα κοινὸ κρυολόγημα, ἀπὸ τὸ ὁποῖο ὁ Σωβρεζὺ μποροῦσε νὰ θεραπευθῇ ἐντὸς ὀλίγων ἡμερῶν, χωρὶς στὴ γερή του κράσι. Ἐν τούτοις ἡ κατάστασί του ἔχειροτερευε. Κατάντησε στὸ τέλος νὰ μὴ μπορῇ νὰ σηκωθῇ ἀπ' τὸ κρεβάτι. Ἔλυωνε μέρα μὲ τὴν ἡμέρα, χωρὶς νὰ μποροῦν οἱ γιατροὶ νὰ καταλάβουν τὸ λόγο. Ἐκλήθη καὶ ἄλλος γιατρὸς ἀπ' τὸ Παρίσι, πλὴν τοῦ φίλου κ. Ζαντρών, μὰ κι' αὐτὸς δὲν μπόρεσε νὰ καταλάβῃ τίποτε. Ὁ δυστυχισμένος Σωβρεζὺ ἔλυωνε κατὰ τρόπο μυστηριώδη...

Τὸ μυστήριο τῆς καταστάσεως τοῦ ἀσθενοῦς δυὸ ἄνθρωποι μόνον ἐγνώριζαν. Ἡ γυναῖκα του καὶ ὁ φίλος του ὁ κόμης. Αὐτοὶ ἦσαν ἡ αἰτία ὅλου τοῦ κακοῦ. Διότι ἁπλούστατα ἡ κ. Σωβρεζὺ ἐδηλητηρίαζε τὸν ἄντρα της!

Τὸ κακούργημα αὐτὸ εἶνε φρικιαστικό, εἶνε ἀπάνθρωπο. Στὴν ἀρχὴ ὁ Τρεμορὲλ διαμαρτυρήθηκε. Τὸν ἔτυπτε ἡ συνείδησί του. Παρακάλεσε τὴν κ. Σωβρεζὺ νὰ λυπηθῇ τὸν ἄνδρα της. Αὐτὴ ὅμως ἦταν ἀνένδοτη. Ἐπιθυμοῦσε νὰ γίνῃ κόμησσα Τρεμορὲλ καὶ ἤθελε νὰ ἀπαλλαγῇ τοῦ συζύγου της. Ὁ Τρεμορὲλ δὲν ἀντιστάθηκε περισσότερο. Ἡ κ. Σωβρεζὺ τὸν ἐγοήτευε, κατόρθωσε μάλιστα στὸ τέλος νὰ τὸν κάμῃ συνένοχό της. Συνωμοτοῦσαν μαζὺ κατὰ τοῦ Σωβρεζὺ καὶ ἐφρόντιζαν νὰ τὸν στείλουν στὸν τάφο τὸ γρηγορώτερο.

Παρ' ὅλα ταῦτα ὁ Τρεμορὲλ ἂν κι' ἀγαποῦσε τὴν κ. Σωβρεζύ, ἄρχισε νὰ τὴν φοβᾶται. Ἡ γυναῖκα αὐτὴ εἶχε ψυχὴ θηρίου. Ἦταν κοινὴ κακοῦργος, ἀπαισία καὶ διεφθαρμένη. Ὁ Τρεμορὲλ τὸ εἶχε πάρει ἀπόφασι. Δὲν θὰ τὴν ἐνυμφεύετο κατ' οὐδένα λόγον. Διὰ τοῦ γάμου αὐτοῦ θὰ ἐγίνετο, βέβαια, κύριος τῆς περιουσίας τοῦ Σωβρεζύ, μὰ ἡ ἀπέχθειά του πρὸς τὴν κ. Σωβρεζὺ ἦταν τέτοια ποὺ νὰ περιφρονῇ τὰ πάντα. Προτιμοῦσε νὰ μείνῃ ψτωχὸς παρὰ νὰ γίνῃ σύζυγός της, σύζυγος μιᾶς φαρμακευτρίας, μιᾶς συζυγοκτόνου, ποὺ μποροῦσε νὰ κάμῃ καὶ σ' αὐτὸν τὰ ἴδια.

Ὁ ἔρως του πρὸς αὐτὴν ἄρχισε νὰ μεταβάλλεται σὲ τρόμο. Ἐν τούτοις ἡ κ. Σωβρεζὺ τὸν κρατοῦσε σφιχτὰ δεμένον. Τὸν εἶχε δὲ κάμει συνένοχό της σκοπίμως, γιὰ νὰ μὴ μπορῇ νὰ τῆς ξεφύγῃ ποτέ.

Ποὺ βρῆκε ὅμως τὸ ἄγνωστο αὐτὸ δηλητήριο ἡ κ. Σωβρεζύ, τὸ ὁποῖο χρησιμοποιοῦσε γιὰ νὰ θανατώσῃ τὸν ἄντρα της καὶ τοῦ ὁποίου τὰ συμπτώματα δὲν μποροῦσαν νὰ τὰ ἐννοήσουν οἱ γιατροί; Τῆς τὸ προμήθευσε ὁ Ραβελώ, ὁ ἀχρεῖος αὐτὸς ποὺ εἶνε κλεισμένος ἐκεῖ μέσα τὴ στιγμὴ αὐτή. Ἡ κ. Σωβρεζὺ τὸν πλήρωσε γιὰ τὴν ὑπηρεσία του αὐτὴ γενναῖα. Τοῦ ἐμέτρησε 2-3 δεκάδες χιλιάδων δραχμῶν. Αὐτὰ ἦσαν τὰ πρῶτα ἔσοδα τοῦ Ραβελώ, μὲ τὰ ὁποῖα ἀγόρασε τὴν κτηματικὴ περιουσία ποὺ ἔχει σήμερα.

Στὴν περίοδο αὐτὴ ὁ Τρεμορὲλ γνώρισε καὶ τὴν ἀτυχῆ κόρην τοῦ δημάρχου Κουρτοά, τὴν Λωράνς. Ἄρχισε νὰ τῆς φέρεται μὲ μεγάλη λεπτότητα καὶ καλωσύνη καὶ ἡ ἀθῶα νέα ἔπεσε στὰ δίχτυα του. Τὸν ἀγάπησε μ' ὅλη τὴ δύναμι τῆς ψυχῆς της. Καὶ ὁ Τρεμορὲλ ὅμως τὴν ἀγαποῦσε εἰλικρινῶς, ὡς φαίνεται. Τὸ εἰδύλλιό τους τὸ ἐπληροφορήθη ἡ Σωβρεζὺ καὶ ἀπείλησε τὸν Τρεμορὲλ νὰ τὸν στείλῃ στὴ λαιμητόμο. Τοῦ ἐτόνισε πὼς θὰ ἐπρόδιδε τὰ πάντα στὴ δικαιοσύνη καὶ θὰ κατεστρέφοντο μαζύ, ἂν δὲν διέκοπτε τὰς σχέσεις του μὲ τὴ Λωράνς. Ὁ Τρεμορὲλ φοβήθηκε πράγματι καὶ σπανίως πειὰ συναντοῦσε τὴν κόρη τοῦ δημάρχου, ἰδίως τὴν νύχτα, στὸν κῆπο τοῦ σπιτιοῦ της...

Ἔφθασε τέλος καὶ ἡ ἡμέρα τοῦ θανάτου τοῦ Σωβρεζύ. Ὁ ἀτυχὴς αὐτὸς ἄνθρωπος αἰσθάνθηκε τὴν προσέγγισι τοῦ θανάτου του κι' ἐκάλεσε σιμὰ του τὴ γυναῖκα καὶ τὸν φίλο του. Ἡ κ. Σωβρεζὺ κάθησε πλάϊ στὸ κρεββάτι τοῦ ἀγωνιῶντος ἐντελῶς ἥσυχη. Ἦταν βεβαία πῶς ὁ Σωβρεζὺ δὲν εἶχε καταλάβῃ τίποτε. Τῆς φερνόταν μὲ τόση καλωσύνη τὶς ἡμέρες τῆς ἀρρώστειας του, ὥστε νὰ ἀπεκλείετο κ' ἡ παραμικρὰ ὑποψία.

Ὁ Τρεμορὲλ μπῆκε στὸ δωμάτιο τοῦ ἑτοιμοθανάτου ταραγμένος καὶ στάθηκε ὄρθιος κοντὰ στὸ παράθυρο.

Ὁ Σωβρεζὺ ἀνασηκώθηκε λίγο στὸ κρεββάτι του καὶ εἶδε στὴ γυναῖκα του:

— Ὁ θάνατος βρίσκεται μέσα στὸ σπίτι! Σὲ λίγες ὧρες δὲν θὰ ὑπάρχω στὴ ζωή!

Αὐτὴ ἄρχισε νὰ ψευτοκλαίῃ.

Ὁ Σωβρεζὺ τῆς σύστησε νὰ ἡσυχάσῃ καὶ νὰ ἀκούσῃ προσεκτικά, ὅτι θὰ τῆς ἔλεγε:

— Ὅπως γνωρίζεις, συνέχισε, ἔχω κάμει τὴ διαθήκη μου, διὰ τῆς ὁποίας ἀφήνω ὅλη μου τὴν περιουσία σὲ σένα.

Ἡ κ. Σωβρεζὺ ἔσκυψε νὰ τοῦ φιλήσῃ τὸ χέρι πνιγομένη ἀπὸ τοὺς λυγμούς. Ὑποκρινόταν θαυμάσια...

Ὅπως φαίνεται ὅμως αὐτή της ἡ ὑποκρισία ἐξόργισε τὸν Σωβρεζὺ καὶ τῆς εἶπε γρηγορώτερα ἀπ' ὅτι ἐσκέπτετο τὴν φρικτὴ ἀλήθεια. Τὴν ἔσπρωξε ἀποτόμως, μακρυὰ ἀπ' τὸ κρεββάτι καὶ τῆς φώνάξε:

— Πᾶψε λοιπὸν νὰ κλαῖς! Αὐτὸ μὲ πειράζει. Ἐφρόντισες νὰ μὲ σκοτώσῃς, ἔστω... ἀλλὰ μὴ ὑποκρίνεσαι!..

(Ἀκολουθεῖ)